

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI POLITYKI SPOŁECZNEJ
I RODZINY
(NR 188)
z dnia 4 lipca 2019 r.**

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 188)

4 lipca 2019 r.

Komisja Polityki Społecznej i Rodziny, obradująca pod przewodnictwem poseł **Urszuli Ruseckiej (PiS)**, przewodniczącej Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (druk nr 3040).

W posiedzeniu udział wzięli: **Paweł Mucha** zastępca szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wraz ze współpracownikami, **Marcin Zieleniecki** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Magda Wieczorkiewicz** główny specjalista w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, **Lukasz Jurek** starszy specjalista w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, **Agnieszka Kochańska** specjalista w Biurze Ekspertkim Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, **Bartłomiej Gostomski** wiceprzewodniczący Polskiej Federacji Związkowej Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Brygida Śliwka, Dariusz Lipski** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Urszula Sęk i Robert Durlik** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Witam serdecznie na 188. posiedzeniu Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

W dzisiejszym porządku obrad mamy rozpatrzenie, przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, projektu ustawy o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (druk nr 3040).

Witam serdecznie pana ministra Pawła Muchę z Kancelarii Prezydenta RP wraz ze współpracownikami. Witam pana ministra Marcina Zielenieckiego z Ministerstwa Rodziny Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami. Witam państwa posłów i zaproszonych gości.

Porządek dzisiejszego posiedzenia został państwu doręczony. Czy są uwagi do porządku?

Nie słyszę.

Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzisiejszego posiedzenia. Przechodzimy do jego realizacji.

Zanim przystąpimy do realizacji – wpłynął wniosek o wysłuchanie publiczne w dniu 19 lipca 2019 r. o godz. 12.00. Wniosek złożyła pani Joanna Augustynowska.

Przegłosujemy go.

Kto z pań i panów posłów jest za wysłuchaniem publicznym? (8)

Kto jest przeciw? (16)

Kto wstrzymał się od głosu? (1)

Wniosek nie uzyskał akceptacji Komisji, zatem przystępujemy do procedowania.

Pierwsze czytanie, przedstawionego przez Prezydenta RP projektu ustawy o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (druk nr 3040) odbyło się na 73. posiedzeniu Sejmu w dniu 6 grudnia 2018 r. Projekt dotyczy określenia zasad rozwoju integracji systemu usług społecznych na poziomie lokalnym.

Sejm, na podstawie art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu, skierował powyższy projekt do Komisji w celu rozpatrzenia.

Do zabrania głosu zgłosiła się jeszcze pani Ewa Drozd, bardzo proszę.

Posel Ewa Drozd (PO-KO):

Dziękuję, pani przewodnicząca.

Chcę zgłosić wniosek z prośbą o skierowanie projektu ustawy do podkomisji. Wszyscy obecni na sali wiemy doskonale, jak szeroką materię zawiera projekt ustawy i jak wiele nowych rozwiązań zostanie wprowadzonych na szczególnie wrażliwy grunt pomocy społecznej. Bez dokładnego omówienia, rozwiązania wszystkich wątpliwości i problemów, przygotowania służb społecznych, łącznie z podniesieniem prestiżu pracownika socjalnego, jak również jego wynagrodzenia, nawet najlepsza ustawa, najlepiej napisana, nie będzie mogła być dobrze zrealizowana.

Dlatego mam do państwa ogromną prośbę, abyśmy pochylili się nad ustawą. Ona jest z pewnością bardzo potrzebna i wyczekiwana, ale wiele zapisów budzi wątpliwości. Czytałam wiele opinii profesorów, przedstawicieli strony społecznej i Biura Legislacyjnego. Naprawdę warto usiąść i przeanalizować, aby wykluczyć sytuacje, jakie dzieją się obecnie.

Państwo pamiętają dziewięciomiesięczną dziewczynkę i tragedię jaka ją dotknęła – to było spowodowane brakiem koordynacji służb a to, niestety, wynika również z zapisów ustawowych.

Dlatego bardzo proszę o skierowanie tego projektu do podkomisji.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję pani poseł za głos.

Rozumiem, że ustawa wymaga dobrego procedowania, ale 6 grudnia 2018 r. była ona przedstawiona Wysokiej Izbie i myślę, że od tego czasu zainteresowane strony mogły przygotować odpowiednie poprawki.

Przegłosujemy wniosek.

Kto z pań i panów posłów jest za wnioskiem pani poseł Drozd, aby skierować projekt ustawy do podkomisji? (10)

Kto jest przeciw? (18)

Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Bardzo dziękuję.

Wniosek o przekierowanie powyższego projektu do podkomisji nie został zaakceptowany przez Wysoką Komisję, przechodzimy do procedowania.

Pani poseł Augustynowska, bardzo proszę.

Posel Joanna Augustynowska (PO-KO):

Pani przewodnicząca, ponieważ dopiero wczoraj dostaliśmy informację, że będziemy procedowali całą ustawę punkt po punkcie, mam pytanie, czy zdążyła pani przewodnicząca poinformować osoby, które mogą być zainteresowane współuczestniczeniem w procesie legislacyjnym? Ile osób, poza posłami, zostało poinformowanych o procedowaniu tego projektu ustawy w dniu dzisiejszym?

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Pani poseł, jest taki tryb, który pozwala mnie jako przewodniczącej. Uzgodniliśmy na prezydium, że ustawa będzie dzisiaj procedowana.

Przechodzimy do zaprezentowania stanowiska Prezydenta RP.

W toku prac nad projektem ustawy został upoważniony pan minister Paweł Mucha, zastępca szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Bardzo proszę o krótkie przedstawienie i przechodzimy do rozpatrzenia ustawy.

Nie udzieliłam pani głosu.

Bardzo proszę panie ministrze.

Posel Joanna Augustynowska (PO-KO):

Pani nie odpowiedziała na moje pytania, pani przewodnicząca.

Zastępca szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Paweł Mucha:

Pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, zacznę od przeprosin z uwagi na kolizję z trwającym jeszcze posiedzeniem Komisji Finansów Publicznych. Spóźniłem się na rozpoczęcie obrad.

Dziękuję pani przewodniczącej za wyrozumiałość.

Nastąpiła niewielka przerwa w czasie, co umożliwiło mi dotarcie z poprzedniego posiedzenia Komisji.

Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Komisji projekt ustawy o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (druk nr 3040).

Na wstępie chcę podziękować, w imieniu pana prezydenta, za poparcie udzielonej inicjatywie w pierwszym czytaniu. W trakcie dyskusji na posiedzeniu plenarnym starałem się wyjaśniać główne cele i istotę projektu. Pozwolę sobie, zgodnie z prośbą pani przewodniczącej, przypomnieć główne założenia projektu.

Głównym celem projektu o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych jest ułatwienie świadczenia w sposób skoordynowany, różnego rodzaju usług społecznych dla ogółu mieszkańców gminy. Rozwiązania zawarte w projekcie są wyrazem troski pana prezydenta o wszystkich obywateli potrzebujących usług społecznych. Zaproponowane w projekcie rozwiązania mają służyć każdemu człowiekowi, nie tylko znajdującemu się w szczególnie trudnej sytuacji osobistej lub materialnej, ale każdemu, kto będzie potrzebował lub potrzebuje usług społecznych.

Dlatego, przewidziane w projekcie ustawy, regulacje wykraczają poza ramy pomocy społecznej, umożliwiając samorządom szerokie udzielanie usług społecznych odpowiadających na potrzeby mieszkańców, poprzez stworzenie szczegółowych, ale zarazem elastycznych ram prawnych umożliwiających tworzenie centrów usług społecznych. Gminy będą mogły w sposób skoordynowany i efektywny udzielać usług społecznych odpowiadających na potrzeby mieszkańców. Działaniom tym ma sprzyjać, między innymi, możliwość utworzenia przez gminę, zgodnie z założeniami projektu, wyspecjalizowanej jednostki nowego typu, czyli centrum usług społecznych.

Podkreślenia wymaga, że projekt ustawy nie przewiduje przepisów obligujących gminy do tworzenia centrów usług społecznych. Utworzenie centrów usług społecznych będzie możliwością a nie obowiązkiem. Utworzenie i prowadzenie CUS będzie fakultatywnym zadaniem własnym gminy. Centrum usług społecznych będzie nową jednostką organizacyjną gminy i zarazem nową instytucją lokalnej polityki społecznej.

Pan prezydent ma nadzieję, że dzięki działalności CUS usługi będą szerzej dostępne dla mieszkańców a samorządy gminne będą w stanie trafniej i bardziej kompleksowo odpowiadać na rosnące i zmieniające się potrzeby osób, rodzin i grup społecznych.

Projekt ustawy przewiduje możliwość realizacji przez CUS, uregulowanych szczegółowo w obowiązujących aktach prawnych, różnych usług społecznych określonych w przyjmowanych uchwałą rad gmin programach usług społecznych. W celu zapewnienia jak najlepszego standardu usług świadczonych przez CUS, projekt zawiera regulacje w zakresie struktury organizacyjnej, jaką powinno mieć CUS, oraz wymogi dotyczące profesjonalnej kadry pracowników zatrudnionych w centrum.

Projekt zakłada, że wykonawcami usług społecznych, określonych w programach usług społecznych, czyli podmiotami, które będą bezpośrednio wykonywały określone usługi społeczne, wynikające z programu usług społecznych dla osób zakwalifikowanych przez centrum, będą mogły być jednostki publiczne, samorządowe, jak i nie publiczne, np. organizacje samorządowe lub przedsiębiorcy. Zawarte w projekcie liczne przepisy zmieniające mają na celu dostosowanie przepisów obowiązujących ustaw do projektu ustawy o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych w sposób umożliwiający jej funkcjonowanie w obowiązującym systemie prawa.

W projekcie ustawy zaproponowano również zmianę ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, która ma na celu poszerzenie katalogu przychodów zwolnionych spod opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych o wartość nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych usług społecznych, udzielonych osobie na podstawie programu usług społecznych.

Chcę powiedzieć, że projekt, który był opracowywany w ramach działalności Narodowej Rady Rozwoju, w szczególności – sekcji „Rodzina, Polityka Społeczna” Narodowej Rady Rozwoju był szeroko konsultowany ze stroną społeczną i samorządową. Projekt był dyskutowany w ramach zespołu do spraw przeglądu prawa samorządowego. To jest zespół funkcjonujący przy Prezydencie RP, w którym zasiadają przedstawiciele wszystkich reprezentatywnych organizacji jednostek samorządu terytorialnego, także są w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, począwszy od Związku Gmin Wiejskich RP, a skończywszy na Związku Województw RP. W całej Polsce odbyło się kilkanaście spotkań. Uczestniczył w nich jeden z twórców projektu ustawy, towarzyszący mi doradca Prezydenta RP, profesor Marek Rymśza, odbywając spotkania konsultacyjne odnośnie do założeń ustawy, następnie propozycji ustawy w różnych lokalizacjach w całej Polsce. W tym zakresie także współpracowaliśmy z konwentem regionalnych ośrodków polityki społecznej. To były spotkania, które odbywały się w różnych miejscach kraju, także z organizacjami społecznymi. Zatem konsultacje trwały długo i odbywały się na etapie przed skierowaniem projektu do pierwszego czytania.

Przypominam, jak mówiła pani przewodnicząca, że pierwsze czytanie miało miejsce 6 grudnia 2018 r. na posiedzeniu plenarnym Sejmu. Natomiast od 6 grudnia nie zaniechaliśmy, ale dalej intensyfikowaliśmy działalność konsultacyjną w tym zakresie. Mogę powiedzieć, bez dużej przesady, że to jest projekt oczekiwany przez środowiska jednostek samorządu terytorialnego oraz organizacje społeczne. Wskażę, że projekt ma opinię Rady Działalności Pożytku Publicznego, także Komitetu ds. Pożytku Publicznego. Również powstawał przy współpracy i w ramach dyskusji rządowych, nie tylko z Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (któremu chcę bardzo podziękować za współdziałanie przy tworzeniu projektu ustawy), ale także w ramach Rady Ministrów, między innymi z panem profesorem Piotrem Glińskim, jako przewodniczącego Komitetu ds. Pożytku Publicznego.

Jak podkreślałem, tutaj nie ma żadnego obligu – stworzono możliwość dla samorządów, które będą zainteresowane tworzeniem centrum usług społecznych w trybie ustawy. Tego rodzaju oddolne działania są już w wielu miejscach w Polsce, brakuje tylko ramy prawnej, żeby mogło to się odbywać w sposób uporządkowany, z odwołaniem do przepisów ustawy.

Dlatego dziękuję pani przewodniczącej, że po przerwie, która – z perspektywy Kancelarii Prezydenta RP – była okresem intensywnej pracy i konsultacji ze stroną społeczną i samorządowcami, możemy rozpocząć merytoryczną pracę nad ustawą.

Zakładamy, że utworzenie centrum pozytywnie wpłynie na zwiększenie dostępności i atrakcyjności oferowanych usług społecznych dla mieszkańców, poprzez poszerzenie palety usług oferowanych przez samorząd. Ponadto, zaproponowana w projekcie formuła budowania lokalnej oferty usług społecznych pozwoli na szybsze i bardziej elastyczne dostosowywanie się gmin do aktualnych potrzeb mieszkańców.

Mogę powiedzieć, że Kancelaria Prezydenta RP podjęła tego rodzaju rozmowy, żeby w ramach nowej perspektywy finansowej, jeżeli chodzi o środki unijne, również programów rządowych, stworzyć mechanizmy zachęty.

Jeżeli chodzi o tworzenie centrów usług społecznych, chcemy, żeby rozwinęła się, w pozytywnym tego słowa znaczeniu, rywalizacja pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego, które mają bardzo wysoki poziom świadczenia usług społecznych. Jednak tutaj rozwiązania ustawy, jak państwo zauważa, są bardzo elastyczne. Mają one odpowiadać zarówno potrzebom mniejszych jednostek, gdzie będzie można tworzyć CUS na bazie porozumienia samorządów, jak i przekształcanie OPS, kiedy pojawi się tego rodzaju wola.

Chcemy, zgodnie z tym, co zostało obszernie przedstawione w uzasadnieniu, z którym zapoznana się Wysoka Komisja, nawiązywać do najlepszych wzorców europejskich, jeżeli chodzi o reformę systemu usług społecznych. Chcemy również wskazywać, że tutaj mówimy o usługach powszechnych a nie o stygmatyzacji, często źle rozumianej (niekiedy takie zjawisko występuje w oczach opinii publicznej). Jeśli zgłaszam się do ośrodka pomocy społecznej z uwagi na moją trudną sytuację finansową, przechodzę przez procedurę związaną z wywiadem, jestem beneficjentem tej pomocy, może być to traktowana ujmująco.

Tutaj mówimy o rozmaitych usługach społecznych związanych z potrzebami osób niepełnosprawnych, starszych lub odwzorowaniem różnych form usług społecznych.

Chcemy, żeby to był synonim nowoczesnego traktowania przez państwo swoich obywateli z zakresu polityki społecznej, w najlepszym tego słowa znaczeniu. Przy tworzeniu tego projektu pan profesor zaangażował grupę wybitnych ekspertów i absolutnie jest to recepcja najnowszych poglądów, jeżeli chodzi o naukę w zakresie polityki społecznej, z perspektywy naukowej, fachowej, ale także praktycznej.

Stąd zwracam się do Wysokiej Komisji o życzliwe podejście do tego projektu, który mam zaszczyt przedstawiać w imieniu Prezydenta RP.

Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Proszę, pani poseł.

Posel Joanna Augustynowska (PO-KO):

Mam krótkie pytanie: czy istnieje możliwość zapoznania się z wynikami konsultacji?

Teraz sprawdzam na stronie sejmowej... do druku został dodana tylko opinia Związku Powiatów Polskich.

Rozumiem, że jeśli państwo to konsultowali, gdzieś są dostępne wyniki konsultacji?

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Tak, to były konsultacje Kancelarii Prezydenta RP.

Myślę, pani poseł, że jesteśmy w stanie przygotować informację. To będą notatki potwierdzające spotkania, daty, zestawienie. Jeżeli będzie potrzeba, możemy udostępnić taką informację. Odbyliśmy naprawdę wiele spotkań w Szczecinie, Poznaniu, Warszawie i różnych innych lokalizacjach. Zbieraliśmy głosy, uwagi, wypowiedzi strony społecznej lub samorządowej.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, pani poseł Agnieszka Ścigaj.

Posel Agnieszka Ścigaj (Kukiz15):

Pani przewodnicząca, już wcześniej odnosiłam się do tej ustawy – dziękuję, że jest wreszcie procedowana.

Uważam, że to jest pierwszy krok w tej kadencji w obszarze potencjalnej reformy systemu pomocy społecznej. Uczestniczyłam w konsultacjach i niektórych spotkaniach, które organizował pan prezydent. Dlatego mogę powiedzieć koleżankom (które mają obawy), że spotkania – rzeczywiście – odbywały się.

Mogę uspokoić, że to – rzeczywiście – nie będzie obligatoryjne, jak powiedział pan minister.

Myślę, iż różne wątpliwości pojawią się na etapie wdrażania. Wiem, że tak będzie, bo są różne obszary, ustawy i nie wszystkie elementy mogą działać, jak chcielibyśmy. Jednak myślę, że gminy i samorządy, które zdecydują się na realizację ustawy, będą pilotującymi podmiotami.

To jest pytanie do pana ministra: czy w trakcie realizacji ustawy jest przewidziana ewaluacja i sprawdzanie w praktyce, co działa a co nie działa i w przyszłości ewentualna zmiana elementów, które się nie sprawdzają?

Dziękuję.

Posel Ewa Drozd (PO-KO):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, nie po raz pierwszy słuchałam pana z uwagą, również na sali sejmowej.

Jestem trochę zdziwiona, bo myślę, że powinien pan znaleźć lepsze powody uzasadniające wprowadzenie ustawy a nie tylko, że w niektórych gminach już coś takiego funkcjonuje i nie wiadomo, czy jest poza czy w ramach prawa. Jeżeli funkcjonuje, chyba jest w ramach prawa?

Uważam, że tak poważna ustawa, dotycząca szczególnej materii, powinna być oparta przynajmniej na całościowym przeglądzie systemowej pomocy społecznej. Czy gminy

będą mogły – a teraz nie mogą, panie ministrze? Na jakiej podstawie przygotowaliście ten projekt? Czy nie uważa pan, że najpierw powinna zostać przygotowana strategia rozwoju usług społecznych? To byłby materiał do stworzenia dobrego projektu ustawy.

Być może, te propozycje wpłyną na jakość świadczonych usług pod jednym warunkiem: wystarczające finansowanie, ale o tym nie ma nic w ustawie. – o należycie prowadzonej kontroli, o tym też nie przeczytałam w ustawie.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję, pani poseł.

Przechodzimy do szczegółowego rozpatrzenia.

Na wstępie proponuję, aby Komisja tradycyjnie...

Ale my jesteśmy po pierwszym czytaniu na sali plenarnej, teraz mamy... ogólna debata odbyła się na sali plenarnej. Przechodzimy do rozpatrzenia ustawy. Będę udzielać państwu głosu przy poszczególnych artykułach. Rozpatrujemy szczegółowo poszczególne artykuły i w tym momencie wszyscy państwo będą mogli odnieść się do omawianych artykułów.

Na wstępie proponuję, aby Komisja tradycyjnie upoważniła Biuro Legislacyjne do dokonania korekt redakcyjnych w trakcie ustawy.

Czy są uwagi do tytułu projektu?

Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła tytuł projektu.

Czy są uwagi do art. 1?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Sejmu Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Biuro Legislacyjne proponuje tutaj kilkanaście poprawek.

Jedna z nich dotyczy art. 1 pkt 2. Czytając projekt stwierdziliśmy, iż sformułowanie „ustawa określa utworzenie centrum usług społecznych” jest, po pierwsze, niezbyt poprawne językowo, po drugie, nie do końca zgodne z meritum projektu, ponieważ tak moglibyśmy ewentualnie jeszcze rozważać konstrukcję, gdyby centra były tworzone z mocy prawa.

Ze względu na fakt, że jest to konstrukcja fakultatywna (one mogą być tworzone) zamiast o utworzeniu powinniśmy mówić o zasadach tworzenia, czyli wyraz „utworzenie” należy zastąpić wyrazami „zasady tworzenia”.

Art. 1 zaczynałby się od słów: „Ustawa określa: zasady tworzenia.” itd. – jeżeli państwo podzielają nasze wątpliwości, prosimy o przejęcie poprawki i przyjęcie jej przez Wysoką Komisję.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Proszę o opinię ministerstwa i pana ministra odnośnie do poprawki.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, myślę, że to jest poprawka redakcyjna, uszczegółwiająca, więc pozytywnie odnoszę się do tej propozycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Pan minister Zieleniecki?

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Marcin Zieleniecki:

Podobnie.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Przejmuję poprawkę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tak sformułowanej poprawki Biura Legislacyjnego?

Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła poprawkę w art. 1.

Czy są jeszcze uwagi do art. 1? Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 1?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 1.

Czy są uwagi do art. 2?

Bardzo proszę, pan minister Zieleniecki.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Marcin Zieleniecki:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, po przyjętym oficjalnym stanowisku Rady Ministrów zostały sformułowane uwagi dotyczące treści art. 2. Tutaj zwracamy uwagę na odmienną technikę legislacyjną przyjętą przy formułowaniu ust. 1 i 2.

W ust. 1 art. 2 mamy *de facto* do czynienia z enumeratywnym wyliczeniem usług społecznych. Natomiast, jeśli chodzi o ust. 2, użyto słów „w szczególności”, co oznacza, że jest mowa o wyliczeniu przykładowym aktów normatywnych, gdzie usługi zostały w sposób szczegółowy sformułowane.

W naszym stanowisku zwracamy uwagę na potrzebę skorelowania obu katalogów, to oznaczałoby konieczność rozszerzenia katalogu usług społecznych o trzy usługi, w zakresie: ochrony środowiska, mieszkalnictwa oraz reintegracji zawodowej i społecznej.

Z kolei, w katalogu aktów normatywnych, tego typu usługi zostały unormowane. Z drugiej strony zachodzi potrzeba rozszerzenia katalogu aktów normatywnych w ust. 2, w którym jest zawarta regulacja niektórych usług społecznych. Tutaj chcę zwrócić uwagę na ustawę z 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz ustawę z 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny. Wprawdzie jest to katalog przykładowy aktów normatywnych, ale wydaje się, że z punktu widzenia legislacyjnego warto je wskazać.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Bardzo proszę o opinię przedstawicieli ministerstwa wnioskującego.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, nie mamy poprawki w postaci pisemnej, stanowisko rządu jest bardzo świeże. Nie wiem, jak odnieść się do przepisów, co do których była dyskusja. Czy byłaby możliwość ustosunkowania się do nich i nie przyjmowania teraz artykułów, jeśli pojawią się tego typu uwagi?

Oczywiście, chcemy dokładnie przeczytać się, przeanalizować i odnieść się do poszczególnych propozycji rządowych, aby nie było żadnego uchybienia. To jest ustawa, która powstawała w atmosferze kompromisu, konsensusu i szerokiej debaty społecznej. Chcę, żeby efekt prac był powszechnie poparty przez państwa.

Mam nadzieję, że nie ma z góry krytycznego założenia a kwestie związane ze stanowiskiem rządu są do rozstrzygnięcia i przeanalizowania.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Panie ministrze, przyjmujemy w obecnym kształcie.

Jeśli nie ma więcej uwag, bardzo prosimy o poprawkę w drugim czytaniu.

Czy są jeszcze inne uwagi do art. 2?

Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła art. 2, z zastrzeżeniem, że będzie poprawka w drugim czytaniu.

Czy są uwagi do art. 3? Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 3?

Nie słyszę, zatem uznaję, że Komisja przyjęła art. 3.

Czy są uwagi do art. 4?

Nie słyszę, zatem uznaję, że Komisja przyjęła art. 4.

Czy są uwagi do art. 5?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, mamy prośbę do wnioskodawców o pomoc w wprowadzeniu normy prawnej z ust. 4 w art. 5, ponieważ wydaje się nam to nieczytelne.

Brzmi on: „Programy usług społecznych określające usługi społeczne uregulowane w przepisach odrębnych lub w innych programach przyjętych przez gminę nie mogą uchybiać tym przepisom i programom”.

To jest tautologia. W jaki sposób programy, przyjęte na podstawie odrębnych przepisów lub zawarte w innych programach, mają być sprzeczne ze samym sobą? Taka jest norma, którą można wyprowadzić z tego przepisu.

Prosimy o wyjaśnienie, o co tu chodzi?

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Bardzo proszę, panie ministrze.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Założenie było takie, żeby – przy realizacji różnych programów przez gminę – nie prowadzić do sytuacji wzajemnej sprzeczności pomiędzy przyjmowanymi uchwałami rady gminy a także brakiem sprzeczności między programami a innymi przepisami prawa powszechnie obowiązującego. To jest dyrektywa, norma, która ma prowadzić do braku sprzeczności, czyli w ramach racjonalności, jeśli chodzi o treść przepisów i spójność systemową.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Pani poseł Magdalena Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO-KO):

Mówiąc szczerze, najprościej byłoby skreślić ust. 4, panie ministrze.

Zakładamy, że programy gminne są opracowywane przez radę gminy, czyli ciało znające przepisy miejscowego prawa. Nie możemy zakładać, że rada gminy będzie uchylać nowy program, który stanie w sprzeczności z innymi, dopiero co uchwalonymi przez ten organ przepisami. Przyjmowanie, że miejscowe prawo nie może być sprzeczne z prawem ogólnym, wydaje się dobrym założeniem, ale niepotrzebnym w zapisywaniu ustawowym, bo to jest, można powiedzieć, „oczywista oczywistość”, cytując klasyka.

Mój wniosek jest taki, żeby państwo zastanowili się nad usunięciem tego przepisu, on jest niepotrzebny.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Przyjmuję postulat pani poseł.

Rozumiem założenie mówiące, że program jest zgodny z przepisami prawa powszechnie obowiązującego – to była intencja podkreślenia tego, jako dyrektywy dla rady. Rozważymy zmianę w drugim czytaniu lub, jak pani poseł sugeruje, dokonamy skreślenia treści ust. 4.

Dziękujemy za uwagę i przyjmujemy ją do rozważenia.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Zaznaczam, że ten punkt jest do rozważenia w drugim czytaniu.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 5?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 5 został przyjęty w proponowanym kształcie.

Czy są uwagi do art. 6?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 6 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 7?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, mamy pytanie do wnioskodawców. Brzmienie ust. 1: „Realizatorem programu usług społecznych jest centrum”, oznacza, iż wyłącznie centrum może realizować taki program. Czy dopuszczamy sytuację, że są również programy realizowane w innych procedurach, np. przez obecnie istniejące tego typu podmioty?

To nie jest do końca jasne na podstawie tej normy. Czy ona zakłada wyłączność dla ustawy, czy dopuszczamy jeszcze sferę pozaustawową?

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Przepis jest świadomie sformułowany w sposób, jak zostało to wyrażone. Trzeba rozróżnić pomiędzy realizacją programu usług społecznych, gdzie powierzamy centrum, czyli utworzonej jednostce, a wykonawcami poszczególnych usług. To jest wykonane w ust. 2.

Brzmienie przepisu jest, naszym zdaniem, czytelne i nie budzi wątpliwości, niezależnie, czy na gruncie wykładni językowej czy funkcjonalnej.

Taka była intencja projektodawcy.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, pani poseł Ewa Drozd.

Poseł Ewa Drozd (PO-KO):

Panie ministrze, co stanie się z inaczej nazywanymi dzisiaj ośrodkami, które powstały jako model tej ustawy? Czy one już muszą nazywać się centrum, czy jeszcze nie? Czy będą jakieś przejściowe przepisy, czy muszą się bezwzględnie dostosować do tych przepisów?

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Mówimy o różnych sytuacjach.

Jeżeli ktoś będzie chciał stworzyć centrum usług społecznych, jak przewiduje ustawa, wpisze się w ten model – tutaj mamy szczegółowo określone ramy prawne funkcjonowania takiego centrum. Natomiast inne jednostki lub formuły, w ramach realizacji obowiązków ze sfery pomocy społecznej, usług społecznych, które mieszczą się w ramach przepisów prawa, są możliwe. Mogą być rozmaite porozumienia, formuły lub struktury.

Mówimy o optymalnym modelu, który proponujemy samorządom – kto będzie zainteresowany stworzeniem centrum na bazie OPS, przekształcając OPS, zawierając porozumienie międzygminne lub tworząc samodzielną jednostkę organizacyjną, będzie mógł to robić.

Centrum usług społecznych – jeżeli parlament przyjmie ustawę a pan prezydent ją podpisze – będzie zastrzeżonym modelem wyrażonym w tej ustawie, natomiast rozmaitych form współpracy i współdziałania nikt nie neguje.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Bardzo proszę, pani poseł Magdalena Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO-KO):

Mamy kłopot, panie ministrze, bo zapewnienie dziennego pobytu dla osób starszych stanowi usługę społeczną. Jeśli napiszemy w ustawie, że realizatorem... Aha, tutaj mówicie wyłącznie o programie usług społecznych. Czyli, jeśli gmina przyjęła nie program a akcję rozwiązywania problemów osób starszych, będzie to traktowane jako program usług dla osób starszych? Czy będziecie to kwalifikowali jako usługę społeczną czy nie? Czy wtedy wyłącznym realizatorem usługi musi być centrum, czy będzie to mogło zostać w pierwotnej postaci?

To nie jest kwestia oporu przeciw zakładaniu centrów usług społecznych (tym bardziej, że tutaj nie ma obowiązku w ustawie), ale jest pytanie o możliwość realizacji w gminach, które nie będą chciały zmieniać nazw. Czy wtedy wyłączność zapisana w ustawie nie będzie przeszkodą w innym modelu, który jest tworzony przez gminę?

Gdyby to było obligatoryjne, wtedy jest prosta sprawa, wszystko jest jasne, ale tutaj nie ma obowiązku a, jednocześnie, przez takie sformułowanie ono istnieje.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Pani przewodnicząca, pani poseł, nie widzę tutaj sprzeczności.

Myślę, że sprzeczność bierze się z nieporozumienia. Mówimy, że realizatorem programu usług społecznych, który także jest pojęciem dookreślonym na gruncie ustawy, jest centrum.

Poproszę pana profesora Marka Rymszę, żeby w fachowym języku odniósł się do pani pytania.

Doradca Prezydenta RP Marek Rymsza:

Intencją jest, żeby poprzez centrum zwiększyć poziom koordynacji usług społecznych na poziomie lokalnym, równocześnie nie niszcząc form koordynacyjnych, które obecnie istnieją.

Natomiast, jeśli ktoś nie chce założyć centrum a prowadzi określone działania, może nadal to robić. Program usług społecznych jest zarezerwowany dla CUS. Jeżeli ktoś chce założyć CUS, ma możliwość korzystania z usług społecznych. Jeżeli nie będzie chciał mieć CUS nie będzie stosował programów społecznych w rozumieniu tej ustawy, natomiast może wszystkie inne działania prowadzić tak, jak to robi dotychczas.

Intencją jest, aby samorząd sam decydował. Chodzi o to, aby jak najwięcej dotychczas realizowanych i nowych usług można było prowadzić w sposób skoordynowany poprzez centrum usług społecznych. Ale to samorząd będzie podejmował decyzje, które usługi można wnieść do CUS a które – nie.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 7?

Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła art. 7.

Czy są uwagi do art. 8?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 8 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 9?

Bardzo proszę, proszę się przedstawić.

Skarbnik w Polskiej Federacji Związkowej Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej Dorota Ścisło:

Nazywam się Dorota Ścisło, jestem przedstawicielem Polskiej Federacji Związkowej Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej.

Mamy uwagę do pkt 1: „centrum może zostać utworzone dla: jednej gminy, co najmniej dwóch gmin”. Mamy propozycję, żeby została zawarta informacja, aby gminy bezpośrednio sąsiadowały ze sobą, co powodowałoby, że osoby mieszkające w dwóch odrębnych gminach miałyby łatwiejszy dostęp do usług. Jeśli dwie gminy znajdujące się w różnej odległości weszłyby w porozumienie, trudno byłoby mieszkańcom komunikować się ze sobą i korzystać z tych usług.

Doradca Prezydenta RP Marek Rymsza:

Ta sprawa był przedmiotem rozpoznania w trakcie konsultacji społecznych.

W początkowym naszym zapisie roboczym było zapisane dokładnie tak, jak pani powiedziała, że jest wspólne obramowanie gmin, które są w CUS. Jednak samorządowcy zwracali uwagę na następującą sytuację: jeśli dogadają się trzy samorządy gminne – A, B i C, gdzie B graniczy z A i C, ale A i C już ze sobą nie graniczą – może się zdarzyć, że B chce wycofać się z porozumienia i zostaną tylko A i C. W tym momencie, jeśli B wycofa się, a C i A chcą nadal współpracować, nie należy tego zabraniać.

To może być rzadka sytuacja, ale mamy zaufanie do samorządów, że nie zrobią nic wbrew interesom własnych mieszkańców.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Odwołując się do praktyki samorządowej – zdarzają się porozumienia między jednostkami samorządu terytorialnego dla różnych celów, jednak gminy lub inne jednostki samorządu terytorialnego mogą nie sąsiadować ze sobą bezpośrednio. Kierujemy się racjonalnością organów gmin. Jeżeli jest podejmowana tego rodzaju decyzja i jeden lub drugi samorząd uznaje ją za uzasadnioną, w takim lub innym przypadku można to realizować.

Jest wiele przykładów z praktyki samorządowej. Niekiedy jest tak, że jeden sąsiad nie współpracuje lub w ramach danej struktury terytorialnej, powiatowej część gmin współdziała, a inna część nie jest objęta porozumieniem. Kryterium bezpośredniego sąsiedztwa, naszym zdaniem, mogłoby prowadzić do ograniczenia możliwości współpracy, jak wskazywał pan profesor.

Nadal podkreślamy dobrowolność oraz to, o czym mówiła pani poseł Magdalena Kochan – przyjmujemy założenie racjonalności działania bezpośrednio zainteresowa-

nych osób, w myśl zasady pomocniczości, gmina sama będzie wiedziała najlepiej, co jest dla niej dobre.

Poseł Ewa Drozd (PO-KO):

Nie mogę zgodzić się do końca.

Zapis jest bardzo prosty: „co najmniej dwóch gmin” i dopisać „sąsiadujących ze sobą”. Wtedy nie będzie przeszkadzało sąsiedztwo trzech gmin, jak powiedział pan profesor. Myślę, że jeśli dwie gminy, odległe od siebie, będą chciały stworzyć centrum, wierzymy w racjonalność włodarzy. Jednak państwo wiedzą, że są różne sytuacje. Mogą się dogadać, ale to nie musi być korzystne dla osób korzystających z usług.

Myślę, że dopisanie „sąsiadujących ze sobą” jest właściwym zapisem, sprzyjającym osobom, które mają korzystać z dobrodziejstw tej ustawy.

Wiceprzewodniczący Polskiej Federacji Związkowej Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej Bartłomiej Gostomski:

Bartłomiej Gostomski, również jestem z zarządu Polskiej Federacji Związkowej Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej. Chcę odnieść się do stanowiska profesora Rymczy.

Naszym zdaniem, jak pan tłumaczył, jeśli będą trzy gminy sąsiadujące ze sobą – A, B i C a C będzie znajdowała się dalej i realizowała zadania tylko w porozumieniu przez tę gminę, osoby z gminy A i B będą miały utrudniony dostęp do tych usług.

Dlatego, dla dobra mieszkańców chcemy, żeby gminy sąsiadowały ze sobą, aby nie utrudniać klientom dostępu do usług.

Poseł Magdalena Kochan (PO-KO):

Proszę państwa, ale przecież nie ma szlabanów ani miejsc, w których przekracza się granicę gmin, zatem – w jaki sposób usługi mają być utrudnione?

Proszę wierzyć w racjonalność samorządów. Jeśli się porozumiewają to w słusznej sprawie, aby dostarczać swoim mieszkańcom różnorakie usługi.

W całości popieram rozwiązanie pana profesora i przedłożenie prezydenckie.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 9 w proponowanym kształcie?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 9.

Czy są uwagi do art. 10?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 10 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 11?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 11 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 12?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 12 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 13?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 13 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 14?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 14 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 15?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 15 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 16?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 16 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 17?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 17 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 18?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 18 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 19?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, mamy uwagę do rozważenia raczej w drugim czytaniu.

Ust. 2, który mówi, że „zadanie nie będące usługami społecznymi centrum realizuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych”, wydaje się truizmem. Jest oczywiste, że musi realizować zadania na określonej podstawie prawnej. Przepis nie wnosi żadnej nowości normatywnej.

Proszę ewentualnie o rozważenie usunięcia go w drugim czytaniu.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Czy pan minister chce się odnieść?

Bardzo proszę.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Taka intencja pojawiła się w toku konsultacji z administracją rządową.

Chodziło o wyartykułowanie kwestii, zawartej w ramach przepisów obecnie obowiązującego prawa – jeżeli coś nie jest usługą społeczną, będzie realizowane na gruncie przepisów odrębnych, ale uwaga jest do przemyślenia.

Pan profesor?

Bardzo proszę, panie profesorze.

Doradca Prezydenta RP Marek Rymsza:

To była intencja mówiąca, że ustawa nie znosi regulacji określających zasady korzystania z usług, tam gdzie ustawy zawierają odpowiednie działy. Ustawa reguluje sposób świadczenia nowych, dodanych usług, które samorząd wniesie w ramach programu usług społecznych. Natomiast, jeśli samorząd będzie chciał, poprzez CUS, realizować usługi społeczne, których zasady są już określone prawnie, ustawa ich nie znosi, przepisy nadal obowiązują.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Zaznaczyłam do rozważenia ewentualnie przy drugim czytaniu.

Bardzo proszę, pani poseł Magdalena Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO-KO):

Proszę państwa, nabieram przekonania, że Sejm i komisje coraz rzadziej pełnią funkcje ustawodawcze.

Podczas dyskusji nad ustawą pada argument, że projektodawca ustawy zastanowi się, czy ewentualnie wnieść poprawkę w drugim czytaniu czy nie. Przepraszam, ale on nie decyduje – jeśli posłowie omawiający projekt, którzy mają obowiązek stanowienia prawa, nie podejmują decyzji w tej kwestii, pozbawiają się swojej kompetencji.

Wiem, że mamy do omówienia 70 artykułów i pani przewodnicząca spieszy się, ale jednak to jest proces legislacyjny.

W związku z tym, nie pędźmy tak szybko, tylko dlatego, że spieszymy się na kolejne posiedzenie. Musimy wywiązać się ze swoich obowiązków...

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Pani poseł, czy w związku z tym ma pani przygotowaną poprawkę poselską do tego punktu?

Póki co, była dygresja przedstawicieli Biura Legislacyjnego i odpowiedź ze strony projektodawców. Pan profesor wyraził przekonanie, że ten punkt jest wynikiem konsultacji i nie widzi potrzeby zmiany.

Moja dygresja była jedynie taka, że ewentualnie, gdyby ktoś z posłów chciał nanieść poprawkę, może to zrobić w drugim czytaniu.

Poseł Magdalena Kochan (PO-KO):

Czy mogę dokończyć swoją wypowiedź, pani przewodnicząca?

Dziękuję.

Tutaj mam kłopot... pan profesor, jako projektodawca i pan minister reprezentujący pana prezydenta przedłożyli swój pogląd na temat ustawy w formie projektu. Natomiast, decyzyja – wnieść poprawki czy nie, przyjąć czy odrzucić – musi należeć do posłów.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję, pani poseł, rozumiemy to, ale nikt z posłów nie przygotował poprawki.

Poseł Magdalena Kochan (PO-KO):

Bo wszyscy posłowie dowiedzieli się wczoraj, że dzisiaj będziemy rozpatrywali projekt ustawy, pani przewodnicząca.

W związku z tym, dyskusja na ten temat może trochę irytować prowadzącą.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję za cenne uwagi, pani poseł.

Przypominam, że projekt był procedowany w dniu 6 grudnia i było wystarczająco dużo czasu, żeby przygotować się. Nawet, jeśli nie wchodził pod obrady Komisji, było wystarczająco dużo czasu, żeby przygotować poprawki. Uwagi i wątpliwości zgłaszali państwo podczas pierwszego czytania, mogły one zostać przygotowane.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 19?

Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła art. 19.

Czy są uwagi do art. 20?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 20 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 21?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 21 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 22?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 22 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 23?

Bardzo proszę, strona społeczna.

Skarbnik w PFZPSiPS Dorota Ścisło:

Chcę zwrócić uwagę na fakt, że w artykule są załączone uprawnienia pracowników socjalnych, którzy mieliby pracować w ośrodkach pomocy społecznej i centrach pomocy. Ich uprawnienia nie są wspólne. Dotychczas pracownicy socjalni mieli określone uprawnienia, a nie wszystkie z nich zostały zawarte w uprawnieniach pracowników socjalnych zatrudnionych w centrach usług społecznych.

Wydaje się mi, że powinny być przepisy, które zrównują te uprawnienia.

Wiceprzewodniczący PFZPSiPS Bartłomiej Gostomski:

Chcę odnieść się jeszcze do wcześniejszego tematu, ponieważ nie udzielono mi głosu.

Jeśli chodzi o szerokie konsultacje społeczne – posiadamy opinię, między innymi, Biura Legislacyjnego Sejmu, Związku Powiatów Polskich, Naczelnej Rady Lekarskiej, Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, które – delikatnie mówiąc – nie wyrażały się pozytywnie o projekcie ustawy.

Możemy je udostępnić, jeśli państwo są zainteresowani.

Również my, jako Polska Federacja Związkowa Pracowników Socjalnych..., nie jesteśmy absolutnie przeciwko centrum usług społecznych, szczególnie, że są już wpisane do ustawy o pomocy społecznej w art. 110a, ale w innym w kształcie niż państwo proponują.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Rozumiem, że to była ogólna uwaga do ustawy, natomiast pani miała szczegółową uwagę do art. 23.

Bardzo proszę pana ministra o odniesienie się.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Jeżeli chodzi o opinię – mówiłem o konsultacjach prowadzonych przez Kancelarię Prezydenta RP.

Odnosząc się do pana wypowiedzi – jeśli powołuje się pan na dokumenty załączone do druku, są one znane Wysokiej Komisji. To są opinie, które zostały wszystkim przełożone. To nie jest wiedza, którą trzeba rozdysponować.

Nie sposób zgodzić się z wypowiedzią, że Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wyraziło krytyczną opinię, nie znam takowej. Jest pozytywne stanowisko rządu

odnoszące się do całej ustawy, oczywiście, w rozmaitych pismach różnych podmiotów, abstrahując, że Związek Powiatów Polskich w piśmie również popiera ustawę, są określone szczegółowe uwagi do poszczególnych przepisów.

To trzeba rozróżnić. Zazwyczaj przy tak wrażliwej materii, w danej szczegółowej kwestii mogą być różne głosy.

Ustawa w żaden sposób nie ingeruje w status pracownika socjalnego.

Poproszę pana profesora o uzupełnienie.

Doradca Prezydenta RP Marek Rymsza:

W ośrodkach pomocy społecznej jest zatrudniona duża część pracowników, ale nie jest tak, że pracownicy socjalni są z złożenia pracownikami ośrodka pomocy społecznej. Znajdują się również w powiatowych centrach pomocy rodzinie, w domach pomocy społecznej, centrach integracji społecznej, schroniskach dla bezdomnych i w wielu innych miejscach.

W żaden sposób nie chcemy zmieniać statusu pracowników socjalnych, raczej stworzyć dla nich dodatkowe możliwości pracy w centrach usług społecznych.

Skarbnik w PFZPSiPS Dorota Ścisło:

Tak, ale chcę odnieść się do pkt 4.

W ramach zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, „centrum zatrudnia pracowników socjalnych zgodnie z zasadami określonymi w art. 110 ust. 11 i 12”, a one mówią tylko o tym, że zatrudnia się jednego pracownika na 2 tys. mieszkańców i jeden pracownik socjalny może prowadzić do 50 spraw a inne uprawnienia nie są uwzględnione.

Rzeczywiście, pracownicy socjalni pracują w powiatowych centrach lub w innych placówkach, ale mają inne uprawnienia, np. pierwszeństwo przy wykonywaniu czynności służbowych itd.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Rozpocznę a pan profesor uzupełni.

Nie ingerujemy w status pracownika socjalnego. Podobnie w innych szczegółowych ustawach nie ma powtórzenia regulacji prawnej odnoszącej się do statusu pracownika socjalnego.

Tutaj jest niezrozumienie. Ten przepis stanowi, że w ramach zespołu zatrudnia się pracowników socjalnych i taka jest literalna treść.

Doradca Prezydenta RP Marek Rymsza:

Intencją była ochrona pracowników socjalnych. Istnieje wskaźnik poziomu zatrudnienia, dotyczący ośrodków pomocy społecznej. Jeżeli OPS przekształci się w centrum usług społecznych zachowa dotychczasowy dział pomocy społecznej oraz nowych pracowników zatrudnionych w ramach realizowania programu usług społecznych.

Chodziło o to, żeby nie zdarzyło się przypadkiem, iż zastosuje się wskaźnik, biorąc pod uwagę wszystkich pracowników socjalnych zatrudnionych w centrum usług społecznych. Nie, w ramach pomocy społecznej ma zostać *status quo*. Dlatego tutaj wskazane są przepisy mówiące, że stan kadrowy działu pomocy społecznej pozostanie tak, jak gwarantuje ustawa o pomocy społecznej.

Taka jest intencja tego przepisu.

Wiceprzewodniczący PFZPSiPS Bartłomiej Gostomski:

No tak, ale w tej ustawie nie ma dokładnych i jasnych zapisów, jeśli chodzi o ochronę wszystkich praw pracownika socjalnego, które posiada w OPS.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Ale ustawa nie zmienia, ani nie ogranicza tych praw.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Przepis odnosi się do struktury organizacyjnej, w żaden sposób nie narusza statusu pracownika socjalnego.

Jak powiedział pan profesor, tutaj jest nawet gwarancja, co jest korzystne z perspektywy beneficjentów pomocy społecznej i CUS. Natomiast nie ma żadnej ingerencji *in minus*, jeśli chodzi o obawy, które są podstawą pana pytań.

Posel Magdalena Kochan (PO-KO):

Przychylam się do tego, o czym mówią państwo ze związków zawodowych.

W ramach zespołu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, który brzmi: „Zespół do spraw realizacji zadań z zakresu pomocy społecznej – w przypadku centrum, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1” – „centrum zatrudnia pracowników socjalnych zgodnie z zasadami określonymi w art. 110 ust. 11 i 12”. Tylko tak może ich zatrudnić.

W przypadku pracowników, poszukajmy ich w art. 9 ust. 2 pkt 1: „centrum tworzy się przez przekształcenie funkcjonującego w gminie ośrodka pomocy społecznej w centrum”.

Ust. 3 pkt 1... nie mogę go znaleźć, może pan profesor mi pomoże?

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

To jest „w miastach powyżej 100 000 mieszkańców”.

Pani poseł, intencja jest taka, żeby zachować normy przewidziane w ustawie o pomocy społecznej dla OPS, przywołane przepisy art. 110 ustawy o pomocy społecznej. Mówimy o dwóch przypadkach w obu artykułach, do których pani sięgała, jeżeli chodzi o ustępy lub punkty w art. 9. Jeżeli przekształcamy ośrodek pomocy społecznej w centrum usług społecznych, nie możemy naruszyć zasady minimalnej liczby pracowników – to jest cały sens tego przepisu.

Pan profesor?

Doradca Prezydenta RP Marek Rymsza:

Intencja jest taka, że przekształcając OPS w CUS w żaden sposób nie pogarsza się warunków pracy, które są prowadzone przez pracowników socjalnych w ramach działu pomocy społecznej – taka jest ogólna intencja całego podejścia.

Staraliśmy się wszędzie, gdzie mogliśmy, tak to zapisywać.

Posel Magdalena Kochan (PO-KO):

Jeśli pani przewodnicząca pozwoli... problem nie polega na kwestionowaniu tej zasady, ona jest naprawdę bardzo dobra dla pracowników zatrudnionych dzisiaj w OPS. Problemem jest to, że nie wiem, czy zapisane intencje odpowiadają stanowi faktycznemu, tutaj mamy kłopot.

Zwracam się z pytaniem do państwa legislatorów: czy obawy państwa ze związków zawodowych i moje wątpliwości zgłaszane na szybko są zasadne?

Być może nie są...

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Zanim oddam głos państwu legislatorom, może jeszcze poproszę panią.

Skarbnik w PFZPSiPS Dorota Ścisło:

Mam propozycję, żeby jeszcze rozważyć rozszerzenie uprawnień pracowników socjalnych w CUS o rozdział drugi z ustawy o pomocy społecznej.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, prawdę mówiąc, trudno jest nam ustosunkować się, gdyż kwestia jest głęboko merytoryczna. Ponieważ przepisy ustawy o pomocy społecznej stosuje się wobec pracowników socjalnych, więc – jeśli centrum zatrudnia pracowników – musi stosować przepisy ustawy o pomocy społecznej – tak nam się wydaje.

Być może błądzimy, trudno jest nam odnieść się do tej kwestii. Być może, wystarczy przepis zakończyć po wyrazach „centrum zatrudnia pracowników socjalnych”, pracownik socjalny musi być zatrudniony na określonych zasadach. Na ustawę trzeba patrzeć przez pryzmat całego systemu prawa. Nie wiemy, czy odesłanie zawęża.

To jest kwestia do analizy, ale nie w takim trybie.

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Pani przewodnicząca, jeśli można... pani dyrektor Anna Tyśkiewicz-Mazur.

Zastępca dyrektora Biura Prawa i Ustroju w Kancelarii Prezydenta RP Anna Tyśkiewicz-Mazur:

Przepis art. 23 określa tak naprawdę strukturę organizacyjną centrum. Regulacja, o której państwo mówią ma na celu zabezpieczenie pracowników socjalnych. Jeżeli z art. 110 ust. 11 ustawy o pomocy społecznej wynika, że „ośrodek pomocy społecznej zatrudnia pracowników socjalnych proporcjonalnie do liczby ludności gminy w stosunku: jeden pracownik socjalny, zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, na 2000 mieszkańców”, tutaj nie możemy tej liczby zmniejszyć, przelicznik musi być taki sam.

Prawdę mówiąc, w przypadku przekształcenia OPS w centrum, jeden pracownik socjalny nie można opiekować się większą liczbą mieszkańców.

Skarbnik w PFZPSiPS Dorota Ścisło:

Nie podnoszę wątku, żeby zwiększać lub zmniejszać liczbę pracowników socjalnych na jednego mieszkańca, ale żeby, pomimo zmiany zakresu uprawnień, nadal mieli takie same uprawnienia, jakie posiadają pracownicy socjalni.

Posel Magdalena Kochan (PO-KO):

Teraz rozumiem intencję – państwo obawiają się, że jeśli zawężymy liczbę pracowników socjalnych do liczby osób, których kompetencje wynikają z art. 110 ust. 11 i 12, to zatrudnieni na podstawie innych przepisów nie będą mogli pracować w centrum.

Na tym polega problem.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Pani poseł, mówimy tylko o normie dotyczącej liczby pracowników socjalnych w OPS – niczego nie zawężamy, nie zmniejszamy ani nie wyłączamy. Pracownik socjalny wszędzie pozostaje pracownikiem socjalnym, niezależnie, czy pracuje w powiatowym centrum pomocy rodzinie, centrum integracji społecznej lub OPS. To jest naturalne, że status pracownika będzie wynikał z regulacji dotyczącej pracowników socjalnych z ustawy o pomocy społecznej. Mówimy tylko, że to jest przepis gwarantujący, że – przy przekształceniu OPS w CUS – zostaną zachowane reguły dotyczące liczby pracowników w odniesieniu do liczby mieszkańców na terenie danej gminy.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Mam propozycję – jeżeli państwo sformułują poprawkę, ktoś ją przejmie do drugiego czytania. Myślę, że będziemy mogli pochylić się nad tym w trakcie drugiego czytania. Dla nas to jest czytelne, ale zostawiam otwartą drogę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 23?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 23.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 24?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 24 został przyjęty.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 25?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne ma poprawkę.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Biuro Legislacyjne przedstawiło propozycję zmiany w ust. 1, aby wyraz „gminy” zastąpić wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”.

Naszym zdaniem, mówiąc wprost, to jest bardziej zręcznie sformułowane, żeby nie było zbitki słownej „prezydent gminy” – tylko temu służy nasza poprawka.

Proszę o przejęcie i przyjęcie.

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Powiem szczerze, że mam wątpliwość.

Mamy ustawę o samorządzie gminnym, w której jest zapisane „wójta (burmistrz, prezydenta miasta)” a zaproponowano: „wójta samorządu terytorialnego”.

Przepraszam, ale w jakiej innej jednostce samorządu terytorialnego organem wykonawczym jest wójt?

Nie rozumiem poprawki.

Jedyną jednostką samorządu terytorialnego, w którym organem wykonawczym jest wójt (burmistrz, prezydent miasta), jest samorząd gminny. Powiem szczerze w żadnym przepisie ustawy z zakresu prawa administracyjnego nie spotkałem się z określeniem „wójt samorządu terytorialnego”.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy są jeszcze jakieś uwagi do art. 25?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 25 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 26?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 26 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 27?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 27 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 28?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 29?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 30?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 31?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 32?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 33?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 34?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 35?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 36?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, proponujemy poprawkę do art. 36 w ust. 2, aby występujący tam wyraz „zeznań” zastąpić wyrazem „oświadczeń”.

Formuła taka wynika z treści art. 233 § 6 Kodeksu karnego, który mówi, iż przepisy dotyczące odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Praktyka jest taka, że w przepisach zapisuje się, iż jest to odpowiedzialność za składanie fałszywych oświadczeń a nie zeznań. Taki zapis stosowano kiedyś, natomiast obecnie stosujemy formułę oświadczeń.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Przejmuję poprawkę.

Czy są inne uwagi do art. 36?

Nie słyszę, zatem przyjmujemy art. 36 wraz z poprawką legislacyjną.

Czy są uwagi do art. 37?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 37 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 38?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 38 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 39?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 39 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 40?
Nie słyszę. Uznaję, że art. 40 został przyjęty.
Czy są uwagi do art. 41?
Nie słyszę. Uznaję, że art. 41 został przyjęty.
Czy są uwagi do art. 42?
Nie słyszę. Uznaję, że art. 42 został przyjęty.
Czy są uwagi do art. 43?
Bardzo proszę, pan minister Zieleniecki.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Marcin Zieleniecki:

Pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, w stanowisku Rady Ministrów zwracamy uwagę na brzmienie ust. 2 w art. 43, to jest przepis korespondujący z ust. 1, który mówi o konieczności wniesienia opłaty za usługi społeczne udzielone osobom uprawnionym.

Natomiast, w ust. 2 jest powiedziane tak: „w przypadku niewniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, w całości lub w części, wydaje się decyzję administracyjną o zwrocie opłaty. Decyzja określa wysokość należności podlegającej zwrotowi”.

Jest to niejasny przepis i na to zwracamy uwagę.
Dziękuję.

Główny specjalista ds. legislacji w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Marcin Chrapek:

Wyjaśnię tę konstrukcję.

Proszę zwrócić uwagę, że tryb, który jest przewidziany w centrum usług społecznych, określający, jakie usługi będą realizowane (również odpłatność), będzie nie określony wstępnie decyzją administracyjną.

W związku z tym, żeby później egzekwować opłatę, jeżeli ktoś jej nie wniesie, trzeba wydać decyzję administracyjną o konieczności wniesienia *de facto* tej opłaty, żeby móc później wszcząć postępowanie egzekucyjne.

Dlatego taka konstrukcja została tutaj zastosowana. Można zastanowić się... o zwrocie niewniesionej opłaty.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, pan minister Zieleniecki chce jeszcze odnieść się.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Marcin Zieleniecki:

Chcę tylko zwrócić uwagę, że Minister Finansów prosił, aby wnieść ten wątek do stanowiska Rady Ministrów.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Oczywiście, intencja jest taka, żeby umożliwić przeprowadzanie czynności w ramach postępowania egzekucyjnego w administracji i nadać tytuł wykonawczy, który będzie stanowił podstawę egzekucji administracyjnej.

Jednak przyjmujemy uwagę do rozważenia, żeby przepis przemyśleć lub sformułować tak, aby nie budził państwa wątpliwości

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 43 w zaproponowanym kształcie?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 43 został przyjęty.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 44?

Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, mamy wątpliwość, również pytanie do wnioskodawców: czy nie rozważali państwo wprowadzenia jakiejś formy poinformowania o rezygnacji korzystania z usług? Z przepisu wynika, że może to być w formie dowolnej. Czy nie powinno być to utrwalone dla celów dowodowych?

To tylko praktyczna uwaga.

Wydaje się nam, że poinformowanie o rezygnacji powinno być przynajmniej pisemne, ponieważ to może mieć dalsze konsekwencje chociażby dla opłaty. Może to byłoby istotne?

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Na pierwszy rzut oka nie widzę takiej konieczności. Wychodzę z założenia, że w ramach czynności administracyjnych należy odnotować, iż nastąpiła rezygnacja. Podobne czynności można przeprowadzić również w drodze zapisu lub notatki.

Natomiast zastanowimy się, czy jest to potrzebne.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 44?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 44 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 45?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 45 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 46?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 46 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 47?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 47 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 48?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 49?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 50?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 51?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 52?

Nie słyszę, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 53?

Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, tutaj prosimy o odpowiedź ze strony ministerstwa.

Wydaje się nam, że art. 53 obecnie stracił swój sens normatywny po zmianach, które zostały dokonane w grudniu w ustawie o kombatanach. Obecnie mamy sytuację, że kompetencje nie są w gestii pomocy społecznej, ale szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Obecnie raczej nie przystaje to merytorycznie.

Jeżeli chodzi o zmianę drugą, nawet nie ma jednostki, którą państwo proponują nowelizować. W przypadku zmiany pierwszej przepis ma zupełnie inne brzmienie. Wydaje się nam, że należy go skreślić.

Taka jest nasza sugestia.

Jeżeli tak jest, przedstawiliśmy propozycję poprawki.

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

To jest spowodowane sytuacją, że ustawa uległa zmianie pomiędzy 6 grudnia a dniem dzisiejszym, czego nie mogliśmy przewidzieć składając projekt.

Wydaje się nam, że uwagi Biura Legislacyjnego, za które dziękuję, są słuszne w tym zakresie.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Przejmuję oprawkę, zaraz ją podpiszę.

Zatem art. 53 został skreślony... czy jest sprzeciw wobec przyjęcia poprawki zgłoszonej przez Biuro Legislacyjne?

Nie słyszę. Skoro poprawka została przyjęta, oznacza to, że art. 53 został skreślony.

Czy są uwagi do art. 54?

Nie słyszę, art. 54 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 55?

Nie słyszę, art. 55 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 56?

Nie słyszę, przyjęty.
Czy są uwagi do art. 57?
Nie słyszę, przyjęty.
Czy są uwagi do art. 58?
Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, tutaj mamy tylko uwagę ostrożnościową.

Chcemy zauważyć, że w Sejmie rozpoczynają się prace nad nową ordynacją podatkową i będzie konieczność dokonania odpowiednich zmian tamże. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. Trzeba to mieć na uwadze, ponieważ zmiany, które tutaj wprowadzamy, mają charakter czasowy.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję za tę uwagę.

Pan minister, bardzo proszę.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Tutaj, z uwagi na terminy wejścia w życie, jak trafnie pan podnosi, byłaby konieczność dostosowania przepisów ordynacji podatkowej, co wykonamy w ramach obecnej pracy. Nasza ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 a termin wejścia w życie tamtej ustawy jest późniejszy, w roku 2021.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Myślę, że mamy jeszcze trochę czasu – art. 58 uznaję za przyjęty.

Przechodzimy do art. 59.

Tutaj mamy poprawkę Biura Legislacyjnego?

Bardzo proszę.

Legislator Robert Durlik:

Tak, pani przewodnicząca.

Poprawka wynika z faktu, o czym powiedział pan minister, iż projekt przeszło pół roku spoczywał w Sejmie. W pkt 4 w lit. b, tam gdzie nowelizujemy art. 50 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, nastąpiła konieczność uzupełnienia katalogów, podmiotów, między innymi o komorników sądowych oraz o Polski Fundusz Rozwoju SA z siedzibą w Warszawie.

Poprawka ma na celu uzupełnienie przepisu, aby brzmiał, jak obecnie obowiązujący przepis tej ustawy.

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Dziękuję za tę uwagę.

Uznaję trafność – zmieniło się prawo, więc należy to dostosować.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Przejmuję poprawkę do art. 59.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 59 wraz z poprawką zaproponowaną przez Biuro Legislacyjne?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 59 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 60?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Tutaj mamy pytanie... raczej uwagę ostrożnościową.

Ten przepis dotyczy treści recepty. Wydaje się nam, że nie ma ryzyka, ale – czy przyjęcie takiej zmiany nie spowoduje w art. 96a ust. 12 ustawy – Prawo farmaceutyczne

upadku rozporządzenia, które określa treść recepty? W jakim zakresie nowelizowany przepis wchodzi w zakres tamtego upoważnienia?

Odnosimy wrażenie, że nie ma kolizji, ale prosimy o zweryfikowanie... chyba, że państwo już sprawdzili?

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Przeprowadzaliśmy taką analizę – nie dostrzegaliśmy kolizji, ale będziemy jeszcze pogłębiali analizę, żeby mieć pewność. Zresztą, ministerstwo nie zgłaszało żadnych zastrzeżeń, zatem wydaje się, że nie ma obawy.

Ale zobowiązujemy się przeprowadzić taką analizę przed drugim czytaniem. Natomiast Minister Zdrowia nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do zmiany ustawy – Prawo farmaceutyczne.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 60?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 60 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 61?

Nie słyszę. Stwierdzam, że art. 61 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 62?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, mamy uwagę, która wynika z faktu, iż wprowadzając do przepisu nowy podmiot, centrum usług społecznych, zmieniono tutaj szyk obowiązującego przepisu.

Obecnie jest tak, że postępowanie wszczyna się również na wniosek innej osoby albo kierownika ośrodka pomocy społecznej. Państwo napisali „w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej”, natomiast zginął spójnik „albo” – wydaje się, że nie ma racjonalnego powodu.

To chyba jest omyłka i należy przywrócić wyrazy „innej osoby albo”, jak jest w naszej poprawce.

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Tak, faktycznie, to jest przeoczenie, omyłka.

Wydaje się mi zasadne, żeby wrócić do pierwotnej treści przepisu.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Przejmuję poprawkę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 62 z zaproponowaną poprawką?

Nie słyszę. Uznaję, że art. 62 został przyjęty.

Art. 63?

Poprawka.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, to jest podobna sytuacja – w art. 20 ust. 3, w obecnym szyku, jest napisane: „może upoważnić w formie pisemnej swojego zastępcę, pracownika urzędu albo kierownika ośrodka pomocy społecznej”.

Nie wiem, dlaczego zginął spójnik „albo” w momencie, kiedy zmiana sprowadza się do dopisania CUS w przypadku przekształcenia?

Wydaje się nam, że tutaj też jest omyłka.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Przejmuję poprawkę, ona jest zasadna.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 63 z poprawką?

Nie słyszę, art. 63 został przyjęty.

Art. 64?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, mamy poprawkę do pkt 9 lit. b, poprawka dotyczy innego zapisu w zaproponowanych przez państwa zmianach.

Państwo w przepisach proponują nadanie nowego brzmienia całym jednostkom. Proponujemy wyłącznie dodać wyrazy dotyczące dyrektora CUS, z uwagi na fakt, że w Sejmie znajduje się złożony przez Radę Ministrów projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o ochronie zdrowia psychicznego. Tam mamy nakładkę, kolizję, ponieważ również posługujemy się techniką legislacyjną dodawania wyrazów.

Gdybyśmy przyjęli państwa projekt, powstaje ryzyko, że w momencie dodania wejścia w życie przykryjemy zmiany, które wprowadzimy w drugiej ustawie a technika legislacyjna pozwoli uchronić to brzmienie. Dodamy wartość z państwa ustawy, jak również bez kolizji wejdzie nam treść z drugiej nowelizacji.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Tak, uznaję trafność tej sugestii, ona pozwoli uwzględnić oba akty normatywne.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Przejmuję poprawkę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 64 z zaproponowaną poprawką?

Nie słyszę, art. 64 został przyjęty.

Art. 65?

Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Robert Durlik:

Tutaj mamy uwagę techniczną.

Do sprawozdania zamienimy kolejność art. 64 i 65. One powinny być zamieszczone odwrotnie z uwagi na chronologię, daty – jedna ustawa jest z 11 marca, druga z 12 marca – i w tej kolejności powinny być usystematyzowane.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Tak, ale myślę, że to należy zrobić w ramach upoważnienia.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 65?

Nie słyszę, zatem art. 65 został przyjęty.

Art. 66?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

To jest kolejna poprawka wynikająca ze zmiany stanu prawnego.

W ostatniej zmianie czwartej, na końcu, należy skreślić przecinek i wyraz „albo”, ponieważ w wyniku nowelizacji, która weszła w życie dwa tygodnie temu, tutaj nie ma już trzeciego punktu i art. 62b ust. 2 kończy się kropką.

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Uznaję trafność poprawki, to jest konsekwencja zmiany stanu prawnego

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Przejmuję poprawkę.

Zatem uznaję, że art. 66 z zaproponowaną poprawką został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 67?

Nie ma, przyjęty.

Czy są uwagi do art. 68?

Nie ma. Uznaję, że art. 68 został przyjęty.

Art. 69?

Przyjęty

Art. 70?

Przyjęty

Art. 71?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, proponujemy drobną poprawkę do zmiany nr 11 w art. 71.

Tutaj, w szyku podmiotów, mamy: pracownika urzędu, kierownika ośrodka pomocy społecznej, dyrektora centrum usług społecznych. Ponieważ państwo dodali dyrektora CUS, między „kierownika ośrodka pomocy społecznej” a, w domyśle, „kierownika innej jednostki organizacyjnej”, zabrakło wyrazu „kierownika”.

Proponujemy dodać przed wyrazami „innej jednostki organizacyjnej gminy” wyraz „kierownika”.

Z brzmienia państwa ustawy wynika, że inna jednostka organizacja gminy ma dyrektora, w praktyce przepisy mówią o kierowniku jednostki organizacyjnej.

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Tak, wydaje się mi, że wersja zaproponowana przez Biuro Legislacyjne jest czytelniejsza i bardziej klarowna.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Przejmuję poprawkę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 71 wraz z poprawką?

Nie słyszę, art. 71 został przyjęty.

Art. 72?

Przyjęty.

Art. 73?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, w zmianie pierwszej i drugiej również jest sytuacja, iż ustawy przyjęte przez Sejm doprowadziły do zmiany treści nowelizowanych przepisów. Tutaj również następuje potrzeba zmodyfikowania brzmienia art. 10 ust. 2 i art. 15 ust. 1, aby odpowiadało to obowiązującemu brzmieniu.

Stąd proponujemy dodać wyrazy, które są w treści poprawki.

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Przychylamy się do propozycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Przejmuję poprawkę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 73 wraz z zaproponowaną poprawką?

Nie słyszę, zatem art. 73 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 74?

Nie słyszę, przyjęty

Art. 75?

Przyjęty.

Art. 76?

Przyjęty.

Art. 77?

Przyjęty.

Art. 78?

Bardzo proszę.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, w drugim punkcie tego artykułu proponujemy zamienić odesłanie – „art. 10 ust. 2” zamienić na „art. 10 pkt 2”, to jest na pewno omyłka w zapisie.

Dziękuję.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Tak, potwierdzam, to jest omyłka.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Zatem przejmuję poprawkę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 78?

Nie słyszę.

Czy są uwagi do art. 79?

Nie słyszę, przyjęty.

Art. 80?

Przyjęty.

Art. 81?

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, ponieważ 1 lipca już był w poniedziałek, proszę zaproponować inną datę.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Bardzo proszę, pan minister.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Pani przewodnicząca, wydaje się nam, że ustawa powinna wejść w życie za pół roku, zatem sugerujemy dzień 1 stycznia 2020 r. W rozmowach z samorządami deklarowaliśmy, z uwagi na opóźnienia prac legislacyjnych, że proponujemy datę 1 stycznia 2020 r.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Art. 81 będzie brzmiał: „Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.”

Przejmuję poprawkę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 81 wraz z poprawką?

Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła art. 81.

Proponuję przegłosować całość projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem całości rozpatrzonego projektu ustawy wraz z przyjętymi poprawkami? (25)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Bardzo dziękuję za jednogłośnie przyjęcie projektu ustawy.

Proponuję, aby posłem sprawozdawcą została pani Joanna Borowiak. Czy pani poseł się zgadza?

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z pań i panów posłów zgłasza wątpliwość co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Nie słyszę. Stwierdzam, że nie istnieje wątpliwość co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Bardzo proszę, pan minister.

Zastępca szefa KPRP Paweł Mucha:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, chcę bardzo podziękować Wysokiej Komisji, paniom posłankom i panom posłom, za jednomyślne poparcie.

Jak deklarowaliśmy, jesteśmy w gotowości do współdziałania, jeśli chodzi o ewentualne korekty w drugim czytaniu, ale dla nas jest bardzo istotne, że inicjatywa Prezydenta RP spotkała się z państwem powszechnym poparciem.

Bardzo dziękuję za to w imieniu pana prezydenta.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Przed zamknięciem posiedzenia, pani przewodnicząca Marzena Okła-Drewnowicz.

Poseł Marzena Okła-Drewnowicz (PO-KO):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, jeśli jest rzeczowa dyskusja, wtedy jest merytoryczna praca i słuchamy się nawzajem.

Natomiast, mam gorącą prośbę do pani przewodniczącej – zgodnie z rozdziałem 14 art. 150 regulaminu Sejmu, prezydium Komisji kolegialnie kieruje pracami Komisji. Proszę, aby nas, członkinie prezydium, posłanki opozycji, również powiadamiać o posiedzeniach, na których będą rozpatrywane konkretne projekty, żebyśmy mieli czas na powiadamianie swoich posłów, którzy są sprawozdawcami z naszej strony i prowadzą projekt ustawy. Powinniśmy mieć czas na przygotowanie się i powiadomienie strony społecznej.

Szanujemy się nawzajem.

Prezydium Komisji to tak naprawdę ciało, które jest określone w regulaminie Sejmu a nie towarzystwo wzajemnej adoracji i nie można własną większością podejmować decyzji.

Proszę o poszanowanie naszej roli w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję za uwagę, pani przewodnicząca – przyjmuję ją.

Zamykam posiedzenia Komisji